

[Socialministeren.]

men alene, således som det også er sket, kan give udtryk for det ønskelige i et bestemt fortolkningsresultat, har jeg naturligvis måttet bøje mig for undervisningsministeriets afgørelse, således som den er kommet til udtryk i undervisningsministeriets cirkulæreskrivelse af 18. januar 1974.

Herefter er ordningen den, at undervisning m. v. af psykisk hæmmede, der er anbragt på åndssvageforsorgens centralinstitutioner og dens andre behandlingsinstitutioner, samt undervisning m. v. af psykisk hæmmede, der henhører under åndssvageforsorgen, og hvor undervisning m. v. sker som led i en beskæftigelse eller patientbehandling, ikke kan anses for omfattet af reglerne i fritidsloven.

Jeg forstår, at spørgsmålet har været så grundigt debatteret og overvejet i undervisningsministeriet, at der ikke er grundlag for at genoptage overvejelserne. Selv om jeg naturligvis ser med sympati på mulighederne for en undervisning af den omtalte karakter også for internt anbragte elever under åndssvageforsorgen, ser jeg desværre ingen mulighed for i indeværende finansår at fremskaffe de nødvendige midler hertil, idet det er min opfattelse, at kræfterne først og fremmest må sættes ind på en udbygning af åndssvageforsorgens almindelige skoleundervisning og undervisning af det såkaldte træningsskoleklientel, for hvem der fortsat er et stort behov for undervisningspladser.

Birgit Fjelde (CD):

Under henvisning til den store velvilje, som socialministeren lagde for dagen her i folketinget, da vi havde den store debat om åndssvageforsorgen, er det mig totalt uforståeligt, at socialministeren i et så vigtigt spørgsmål lader sig nøje med, hvad undervisningsministeriet har bestemt som et fait accompli. Det skulle dog være muligt, eftersom de to ministre sidder i samme regering, at tale sammen om dette spørgsmål, og jeg vil endnu en gang på det kraftigste opfordre socialministeren til at genoptage disse forhandlinger for den gruppe og de personer, som han repræsenterer.

Socialministeren (Jacob Sørensen):

Jeg har ingen tiltro til, at det kan give nogen ændring i sagen, men jeg skal da

gerne veksle ord med undervisningsministeren om det.

Birgit Fjelde (CD):

Jeg er meget glad for at kunne konstatere, at ministrene i venstregeringen også kan tale sammen, og jeg siger mange tak.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ebba Strange* (SF) til socialministeren:

„Hvornår agter ministeren at indføre mere retfærdige kriterier som beregningsgrundlag for fripladser til daginstitutioner, og indtil dette kan ske, vil ministeren da regulere indtægtsgrænserne i takt med inflationen?“

(Spm. nr. 213).

Skriftlig begrundelse.

De nuværende kriterier hviler på familiernes skattepligtige indtægt og er fastsat i 1971. De pris- og lønstigninger, der har fundet sted siden, har gjort disse grænser uhørt lave. Fuld friplads var navnlig tiltænkt de lavest lønnede på arbejdsmarkedet, men da disse i dag tjener over 30.000 kroner årlig og grænsen for fuld friplads er på 20.000 kroner, virker fripladsordningen slet ikke efter sin hensigt.

Ordningen i dag virker lønmodtagerfjendtlig, da ingen lønmodtager, men kun selvstændige af forskellig art vil have mulighed for at bringe deres skattepligtige indkomst ned under den fastsatte grænse. Samtidig tvinger den de familier, den skulle gavne, til at søge andre ofte mindre forsvarlige pasningsformer til deres børn.

Ebba Strange (SF):

Denne gang er det ikke et almindeligt spørgsmål om forældrebetaling for daginstitutionerne. Det har jeg rejst før, og det arbejder vi videre med. Denne gang går mit spørgsmål helt specielt på den fripladsordning, der trådte i kraft i 1972, altså for 2 år siden, og som havde til hensigt at afbøde virkningerne af de høje daginstitutionstakster for de lavest lønnede.

Det, jeg gerne vil have klaring på, er, om ministeren vil ændre beregningsgrundlaget. Taksterne i cirkulæret er baseret på de skattepligtige indkomster, og vi ved efterhånden en hel del om, at den skattepligtige ind-